

JUNI 1e JAARG. No 7

LUISTER EENS UIT

MAANDBLAD VOOR DE KRIJGSGEVANGEN NEDERLANDSCHE ONDEROFFICIEREN TE KOBIERZYN
DIR. J. J. v. d. WEGEN

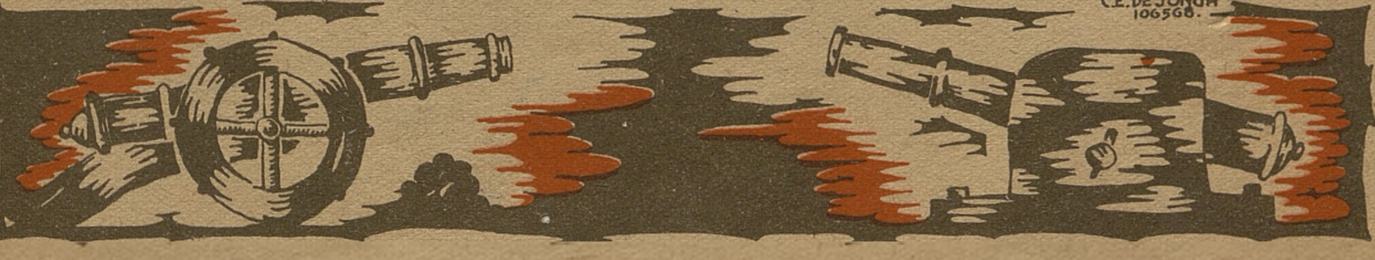
INHOUD

Vlag Hijschen!

HOLLANDS VLAG JE BENT MIJN GLORIE. U ALLEN KENT ONGETWIJFELD HET LIED, DAT MET DEZE STROPHE AANVANGT. HOLLANDS VLAG, HET FIERE EN FRISSCHE ROOD, WIT EN BLAUW, DAT DOOR ALLE EEUWEN HEEN OVER DE GEHEELE WERELD WERD GEZIEN EN DAT OVERAL WAAR HOLLANDERS WAREN MET VREUGDE WERD BEGROET EN DAN GEDACHTEN DEED UITGAAN NAAR HET KLEINE LANDJE AAN DE NOORDZEEKUST, DAT TOCH ZOO GROOT WAS. OOK HIER HEBBEN WIJ ONZE VLAG, ZIJ HET IN MINIATUUR, EN ALS DEZE DAN OP BEVEL VAN ONZEN COMMANDANT WORDT GEHESCHEN IN BARAK 15, DAN STAAN WIJ ER ALLEN OMHEEN GESCHAARD, IN DE HOUDING, ALS SYMBOOL VAN EEN EENHEID EN DAN DENKEN WIJ EEN OOGENBLIKJE AAN HUIS. HET „VLAG HIJSCHEN" MOET NIET ZIJN EEN CEREMONIE, DIE, NU JA, ELKEN KEER PLAATS HEEFT OMDAT HET NU EENMAAL ZOO INGESTELD IS, NEEN, HET MOET ZIJN EEN UITING VAN ONZE VASTBERADENHEID OM ALLEN TEZAMEN DEN TIJD, DIEN WE HIER MOETEN DOORBRENGEN, ZOO GOED MOGELIJK DOOR TE KOMEN, MET DE HOLLANDSCHE VLAG VOOR ONS GEESTESOOG.

STRAKS, NA DE WOEDE VAN DEN OORLOG ZULLEN ONZE SCHEPEN WEER RIJK BELADEN DE BAREN VAN ALLE ZEEËN EN OCEANEN KLIEVEN MET ONS DUNDOEK IN TOP EN DEN ROEM VAN ONZE KOOPVAARDIJVLOOT BEVESTIGEN, DEN ROEM WAARVAN DE GRONDSLAG WERD GELEGD DOOR ONZE VOOROUDERS. NEEMT U VOOR TROUW GESCHAARD TE BLIJVEN OM ONZE TRICOLORE EN STELT U ONDER DE WAPPERENDE BANEN; WIJ ZIJN TOCH NEDERLANDERS, NIETWAAR!

C.E. DE JONGH
10656.

filmjournaal

Een interview in een K.G.-barak. Een tafel met potten en pannen, waartusschen ik nog net een plaatsje gevonden heb om m'n schoon velletje papier te deponeeren, zonder gevaar te loopen dat het al te smoezelig wordt. En tegenover mij zit Boom. Om precies te zijn: A. Boom, K.G. № 104530, van beroep Majoor-monteur K.M. als altijd voorzien van zijn onafscheidelijke alpino. Majoor Boom is de man van de cursussen, ook wel met een wijdschen naam Universiteit genoemd, en het spreekt vanzelf dat ons gesprek zich op dit gebied beweegt.

Hoe hij er toe kwam de cursussen in K.G.-schap te organiseeren, vraag ik. Ja, dat dateert al van Altengrabow. Daar zat een der bewoners, Verster, zich regelmatig te verdiepen in zelfstudie. Boom merkte dat, interesseerde zich ervoor, ook al omdat de aard der studie hem aantrok, het was hoogere wiskunde, differentiaal en integraal-rekening, en kwam toen op het lumineuze denkbeeld dat ook anderen zich ervoor zouden kunnen interesseeren. De eerste steen was gelegd, er werd contact opgenomen. Verster maakte deel uit van een groep studenten en weldra vereenigden eenigen zich om Majoor Boom om les te geven in verschillende vakken. Reinders Vos, van der Baan, Dekker, Verster, Koenders, namen die ons bekend in de ooren klinken, behoorden tot den staf waarmede de eerste lessen werden begonnen. Op een kofferzolder in het hoofdkamp bij snikheet weer. Toch was de opkomst groot en de leerstof niet mis: hoogere en lagere wiskunde, hoogfrequenttechniek, scheikunde, tuinbouw, Duitsch en Engelsch. Van Altengrabow naar Premysl, toen naar Kobierzijn. Steeds werd het werk op den zelfden voet voortgezet. Zelfs werd hier in het kamp een belangrijke uitbreiding aan het aantal lessen gegeven en steeds weer was en is Boom de stuwende kracht. Een stille hardwerkende figuur, die de belangen van zijn leeraren en leerlingen altijd weer met volle energie behartigt en die daardoor verraadt dat hijzelf ook gaarne studeert. Want dat doet hij en heeft hij altijd gedaan. Electrotechniek, biologie, ornithologie, geschiedenis, wis- en natuurkunde behooren tot zijn hobby's en gelukkig liet zijn werkkring toe dat hij zich rustig aan zijn studie kon wijden. Bovendien bracht zijn dienst hem in contact met de allernieuwste vindingen en hij wacht met ongeduld op het oogenblik, dat hij zich weer met volle kracht kan werpen op zijn studie. De techniek is de laatste jaren met enorme sprongen vooruit gegaan en Boom zou Boom niet zijn, als hij niet direct het zijne er van zou willen weten. Onderzoeken, verbeteren, nieuwe wegen vinden, dat is zijn streven, waarvan we het succes zonder twijfel aan hemzelf kunnen overlaten.

Of hij tevreden was over de lessen in dit kamp? Zeker alles verloopt uitstekend, al zijn er af en toe nog leerlingen, die het met den tijd niet zoo nauw nemen en nogal eens op zich laten wachten. Als iedereen hieraan wil meewerken en bij onvoorziene omstandigheden even contact wil opnemen met leeraar of leider omtrent het al of niet doorgaan der lessen, dan loopt alles van een leien dakje. De cursussen nemen een voorname plaats in in het leven en vooral in dat van een K.G., want zij bewerken dat de gedachten ook worden gebracht op andere problemen, m.a.w. zij brengen den mensch tot het inzicht dat er nog andere dingen aan den hemel staan dan alleen zon en maan. Dat is de grondgedachte geweest van Majoor Boom toen hij met zijn lessen begon. En wie zou op dit punt met hem van meening durven verschillen?

J.J. van der Wegen

107284.

„.... en met veeren pennen schreven zij, met staal, met goud, met lood. Wat ook hun hand beroeren deed, zij gaven 't harte bloot."

O. Gij verheven woord! Gij symbool der aanhankelijkheid der liefde. Hoe majestueus is Uw klank. Hoe betooverend werkt gij niet ..... Gij Post ....., de droom der krijgsgevangenen. Post! teere vertolkster van hechte banden. Post, ijle verbinding met onze dierbaren, onze geliefden in het Vaderland! Gij Post!, draagster der hope, spiegel van het hart, verbreidster van geluk ..... soms verkondigster van droefenis ....

Is er wel iets, dat ons K.G. meer beroeren kan dan post? Wanneer wij naar vele weken, soms maanden, post ontvangen uit ons dierbaar Nederland, komt er dan niet een beklemmend gevoel over ons, hetzij van vreugde, hetzij van leed? Pinken wij niet stilletjes onder het lezen en herlezen een traan weg, wanneer wij op onzen stroozak liggen of in een vergeten hoekje staan? Voelen wij dan niet veel sterker het gemis aan liefde, zorg en huiselijkheid?

Gij, Post! Gij zijt onze ruggesteun! Zonder U, zou ons leven in het geheel geen leven zijn.

Post voor krijgsgevangenen!

Wanneer in ons kamp eens een prijsvraag zou worden uitgeschreven om na te gaan wie of wel de meest populaire mannen der K.G. zijn, dan zou zeker de postmeester een der eerstgenoemde zijn. Hoe kan dat ook anders! Hoezeer zijn onze oogen niet gericht op den man uit wiens vertrouwde handen wij post kunnen verwachten. „Adjudant! krijgen wij vandaag nog post?" „Zijn er al brieven aangekomen?" „Wanneer ontvangen we weer blanco post"? ....

Steeds weer vinden wij onzen postmeester, Adjudant Dekker, bereid ons inlichtingen te geven. Nooit zullen we te hooren krijgen: „U is al de zeven en veertigste van morgen, die me komt lastig vallen!" Neen steeds geduldig, vriendelijk en voorkomend. Adjudant Dekker, onze postmeester, de man die met onze post meeleeft, de man die zich beijvert ons zoo snel mogelijk ter wille te zijn.

Deze taak waardig te volbrengen is dikwijls zwaar. Gelukkig is de voldoening veelal groot.

Alle respect voor Adjudant Dekker en zijn trouwe helpers!

Carel J. Oomens

108761.

Zomer 369 Mode

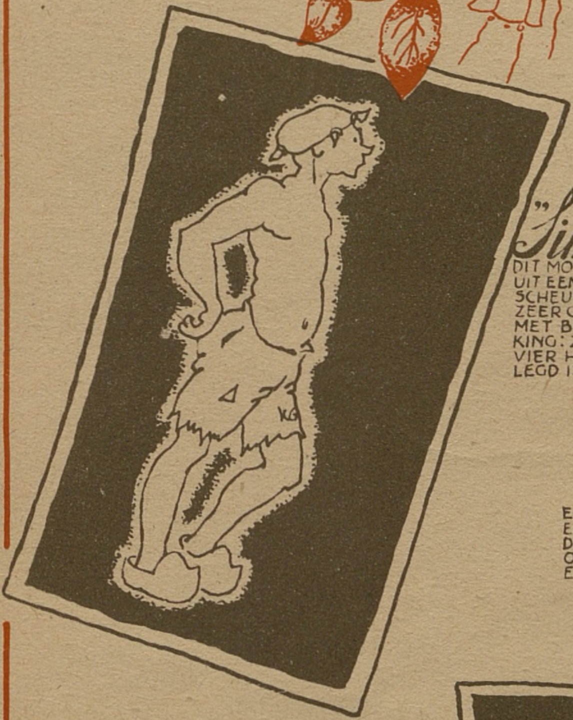
"Elegance"

SPECIAAL VOOR ELITE K.G
EEN COSTUUM, DAT ZIJN DOELMATIGHEID REEDS VAAK HEEFT BEWEZEN.
OOK ZEER GESCHIKT VOOR AVONDTOILET

"Nothing"

DRIE GATEN WAAR EEN WEINIG STOF OM GEDRAPEERD IS. OERSTERK, SLUIT MET DRIE KNOOPEN.

"Simple"

DIT MODE SNUFJE BESTAAT UIT EEN DOODGEWOON AFGESCHEURDE PANTALON EN KAN ZEER GOED GEDRAGEN WORDEN MET BIJPASSENDE HOOFDBEDEKKING: ZAKDOEK WAARVAN IN DE VIER HOEKEN EEN KNOOP GELEGD IS.

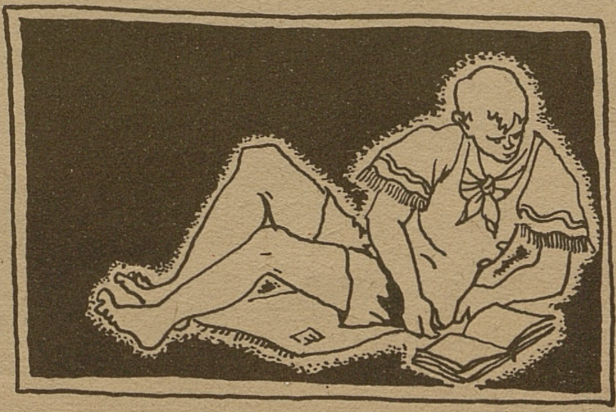

"Combination"

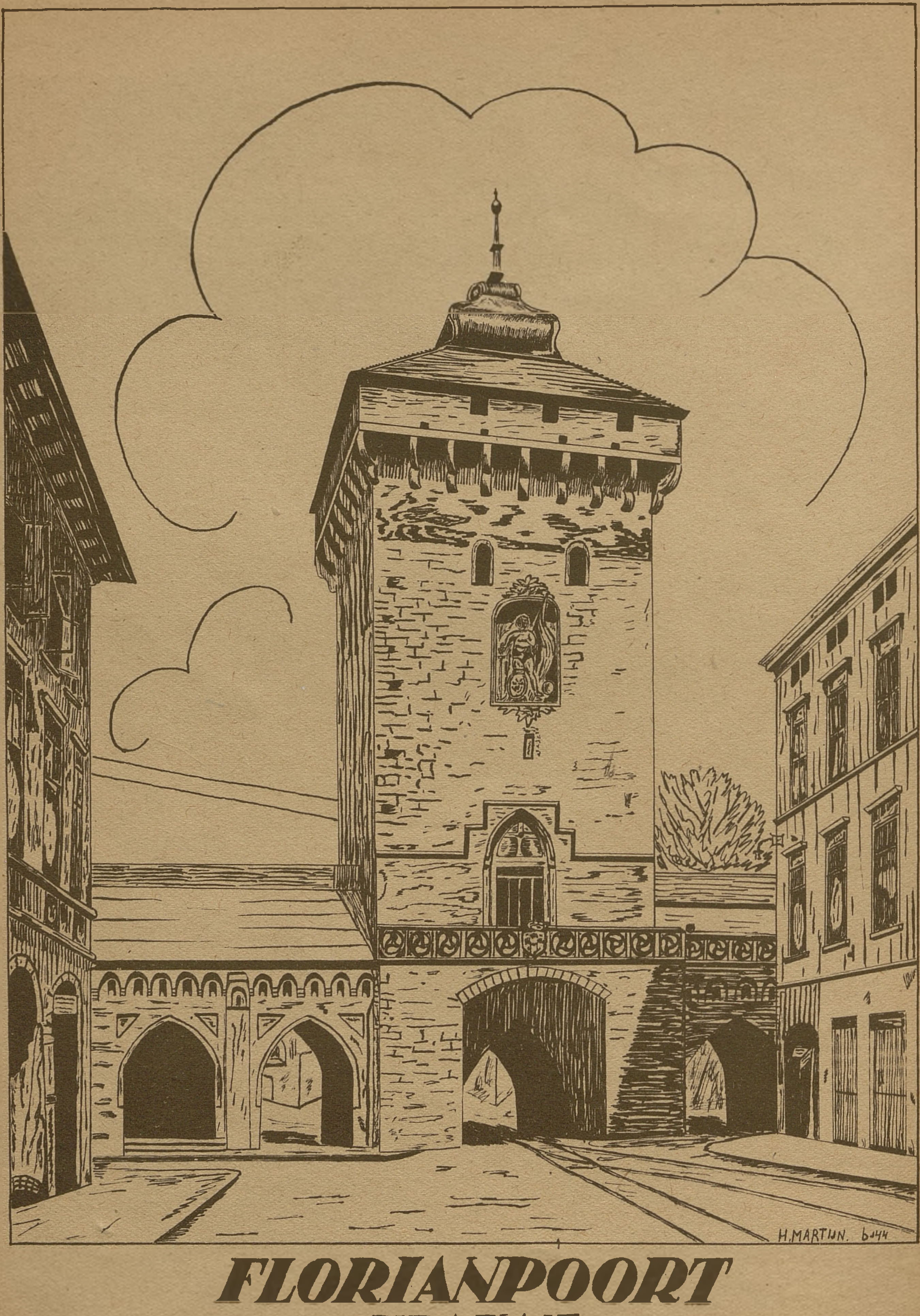
EEN GECOUPEERDE RIJBROEK OF ECHT VOETBALBROEKJE, WAARONDER EEN LANGE RIJKS- OF EIGEN ONDERBROEK GEDRAGEN WORDT. EEN UITERST FLATTEUS GEHEEL.

"Anti Zona"

BESCHERMT OP ZEER AFDOENDE WIJZE UW LICHAAM TEGEN AL TE FELLE ZONNESTRALEN. BESTAAT IN HOOFDZAAK UIT EEN ZWEMPAK AL OF NIET GEDECOLLETEERD EN AL OF NIET RUIGEN HANDDOEK.

SAMENGESTELD EN UITGEVOERD DOOR PIET JANSEN EN PIET v. ROEMBURG.

FLORIANPOORT
KRAKAU

Poëzie

Oorlogsnacht

Slaap dan kindje, slaap in vrede
Rond ons heen bruist het geweld.
Gonzend wordt de lucht doorsneden
Door machines, ongeteld.

Vader is in vreemde landen,
Niet in staat tot hulpbetoon.
Losgerukt zijn alle banden;
Mensch'lijkheid klinkt als een hoon.

Strijden moet zij, vechtend leven
Tegen angst voor 't luchtgevaar.
Toch zal zij bescherming geven
Aan het kind, dat steunt op haar.

Kent gij deze zielesterkte
Hoog verheven boven al,
Die zonder dat het kind iets merkte,
Vaak toch angstig wank'len zal?

Slaap dan kindje, slaap in vrede
Rond ons heen bruist het geweld.
Gonzend wordt de lucht doorsneden
Door machines, ongeteld.

W. FRANKEMÖLLE
108102

DE LEEUWERIK

DE LEEUWERIK ZINGT ZIJN LENTELIED
HOOG IN DE BLAUWE LUCHTEN,
MEEN NIET DAT HIJ ZIJN KEEL ONTZIET,
WAT HEEFT HIJ OOK TE DUCHTEN.

IN DEEZ' OZON ZUIV'RE DREVEN
VOL SMETTELOOS KRISTALIJN,
VAN BUNDELS ZONNEGOUD DOORWEVEN,
EEN WIT DOORWOLKT KLEURFESTIJN.

ZIJN NESTJE LIGT ZOO SCHOON VERSCHOLEN,
GEEN MENSCHENOOG DAT 'T ZIET,
TOCH ZAL HIJ NIMMER ZWERVEN, DOLEN,
HOE VER OOK ZIJN VLUCHTE VLIEDT.

DE LEEUWERIK ZINGT ZIJN LENTELIED
EN IK LUISTER, DENK EN FLUISTER:
ACH WARE HET DAT HIJ MIJ VERRIED
DEEZ' KUNSTE VAN GODS LUISTER.

L. J. ZEGERS
103037

GROOTE SCHOONMAAK

ZIJN ER IN DE NEDERLANDSCHE TAAL TWEE WOORDEN TE VINDEN, DIE ZOO VEELZEGGEND ZIJN, ZOOVEEL ACTIVITEIT TE WEEG BRENGEN, ONS ZOO VERTROUWD IN DE OOREN KLINKEN ALS DE WOORDEN „GROOTE SCHOONMAAK"? ZIET GE DE GEHUWDEN ONDER ONS REEDS BLEEK WORDEN, SLAAT U DE SCHRIK AL NIET OM HET HART BIJ DEZE WOORDEN. HET IS DAT WIJ, MANNEN, LETTERLIJK EN FIGUURLIJK „IN DEN HOEK GEDRUKT" WORDEN, HET ETEN AANGEBRAND EN ONS LEVEN EEN HEL IS. HOEVEEL IS ER NIET OVER DIT ONDERWERP GESCHREVEN? IS HET AANTAL MOPPEN ER OVER NIET LEGIO? EN TOCH MOETEN WIJ U WEER MET EEN ARTIKELTJE, NU OVER „ONZE GROOTE SCHOONMAAK" LASTIG VALLEN, OF MOGEN ONZE VROUWEN LATER NIET WETEN, DAT OOK WIJ HIER IN POLEN EEN GROOTEN SCHOONMAAK HEBBEN GEHOUDEN? NATUURLIJK, ONS VOLK STAAT TOCH OVER DE GEHEELE WERELD BEKEND OM ZIJN ZINDELIJKHEID EN ZIJN GESCHROBDE STRAATJES EN GEVELTJES. WIJ HEBBEN EEN REPUTATIE OP TE HOUDEN! NUJA, IK WEET WEL DAT ONZE GROOTE SCHOONMAAK NIET GEHEEL UIT EIGEN BEWEGING KWAM, MAAR DAT IS DE SCHULD VAN BARAK 10, DIE WEL VRIJWILLIG HEEFT SCHOONGEMAAKT. TOEN WERDEN WIJ OPGESCHRIKT DOOR HET BERICHT, DAT ER IN GENOEMDE BARAK EENIGE PLATTE INSECTEN WAREN ONTDEKT, DIE ZICH 'S NACHTS ALS KOENE VALSCHERMJAGERS OP DE SLAPENDEN LIETEN VALLEN EN DOOR DIEN VAL EEN BUIL OPLIEPEN (IK BEDOEL DE SLAPENDEN). HET GEVOLG WAS TOEN DIE VERVROEGDE GROOTE SCHOONMAAK, DIE VEEL TIJD, ENERGIE EN WATER GEKOST HEEFT. DE BARAK ZAG ER KEURIG UIT EN IN ALLE ANDERE BARAKKEN GINGEN STEMMEN OP OM HET VOORBEELD VAN 10 TE VOLGEN. DEN VOLGENDEN MORGEN BLEEK, DAT DE BEWONERS VAN 10 EEN ONRUSTIGEN NACHT HADDEN DOORGEBRACHT, MEERDERE INSECTEN WAREN ONTKOMEN DOOR MET EEN FORSCHE CRAWL HET „LUCTOR ET EMERGO" TOE TE PASSEN, TERWIJL NIEUWE TROEPEN WERDEN INGEZET, DIE, WAKKER GESCHROKKEN UIT HUN WINTERSLAAP, EEN EETLUST AAN DEN DAG LEGDEN, GRENZENDE AAN HET ONWAARSCHIJNLIJKE. DE LUST TOT SCHOONMAKEN IN DE ANDERE BARAKKEN WAS HIERNA DANIG GELUWD, VOORAL BIJ DE LUDWIGSBURGERS, DIE ALDAAR BIJ HUN VERTREK NAAR POLEN, IN EEN RUSSISCH KAMP ONTLUISD WERDEN. DOOR EEN ONGELUKKIG TOEVAL WAREN DE RUSSEN JUIST AAN DE BEURT OM DE HOUTWOL UIT DE STROOZAKKEN TE VERVERSCHEN, WAARBIJ DE OUDE WERD VERBRAND OP HET TERREIN WAAR DE ONTLUIZING ZETELDE. OP ONZEN TOCHT OVER HET TERREIN KWAMEN DE ONTSNAPTE SPRINGERS SECTIESGEWIJZE AANMARCHEEREN OM ZICH AAN HOLLANDSCH BLOED TE GOED TE DOEN, TERWIJL ZE ZELFS DE DUITSCHE SCHILDWACHTEN NIET ONTZAGEN. VAN HOOGERHAND WERD NU ECHTER OP 31 MEI J.L. DE GROOTE SCHOONMAAK AFGEKONDIGD, MET DE ORDER DAT VOOR HET OCHTENDAPPEL ALLE BARAKKEN GEHEEL ONTRUIMD MOESTEN ZIJN. REEDS OM 5 UUR STONDEN DE EERSTE OPTIMISTEN OP EN BEGONNEN HUN HUISRAAD EN TEMPATJE NAAR BUITEN TE BRENGEN, AL SPOEDIG GEVOLGD DOOR DE LANGSLAPERS, DIE NIET LANGER SLAPEN KONDEN DOOR HET LAWAAI. OM 7 UUR WAREN DE BARAKKEN LEEG EN HET TERREIN RONDOM DE BARAKKEN VOL; HET LEEK IETS OP EEN CONTINGENT LANDVERHUIZERS OF OP UITDRAGERSSTALLETJES, TE MEER DAAR OP EEN DER BARAKKEN ZELFS STOND TE LEZEN: „ALLES MOET WEG. NIETS BOVEN DE GULDEN." ZELFS DE DOKTER HAD EEN „STAND" OP HET ACHTERTERREIN MET BOEKEN EN MEDICIJNFLESCHJES. HET WEER WAS PRACHTIG, ZONNIG EN WEINIG WIND, ZOODAT BUITEN ONTBETEN WERD. HIERNA WERD BEGONNEN MET HET AANVEGEN DER BARAKKEN, EERST DE ZOLDERS, WAAROP NOG VREEMDE VONDSTEN GEDAAN WERDEN O.A. EEN NEST JONGE MUIZEN. NAARMATE HET AANVEGEN VORDERDE BLEEK STEEDS MEER DAT DE SCHOONMAAK GEEN OVERBODIGE LUXE WAS, WANT DE BRANDSTAPEL MIDDEN OP HET TERREIN GROEIDE VOORTDUREND; DOOZEN, PAPIER, OUDE SCHOENEN ENZ. WERDEN MET KRUIWAGENS VOL AANGEREDEN EN DE BARAKKEN WERDEN MET RECHT „MET BEZEMEN GEKEERD". DE RAMEN EN DEUREN WERDEN UIT DE HENGSELS GENOMEN, GELAPT EN GEBOEND; ER WERD ZOOVEEL WATER EN LYSOL GEBRUIKT BIJ HET SCHROBBEN EN DWEILEN DAT ER ZELFS TEKORTEN ONTSTONDEN EN BIJ HET BADLOKAAL WATER MOEST WORDEN GEHAALD. DE LANDMACHT DEED GOED ZIJN BEST, OOK AL WAS ER EEN GEDEELTE DAT ALLEEN HIELP DOOR NIET IN DE WEG TE LOOPEN, DE Z.G. ONDERDUIKERS. MAAR OM EERLIJK TE ZIJN MOET GEZEGD WORDEN DAT ONZE MARINE-COLLEGA'S HET LEEUWENDEEL VAN HET WERK OP ZICH NAMEN, WAARMEE ZE BEWEZEN DAT HET WATER HUN ELEMENT IS. INMIDDELS WAREN DE MEESTEN KLAAR MET HET OPNIEUW VULLEN EN OPSCHUDDEN VAN DE STROOZAKKEN, WAARBIJ HEEL WAT ONGENOODE GASTEN HET TIJDELIJKE MET HET EEUWIGE MOESTEN VERWISSELEN, TERWIJL NOG EEN DEEL VRIJ OP HET SPORTTERREIN RONDHUPPELDE, REDEN WAAROM DE HANDBALWEDSTRIJD VOOR 'S AVONDS WERD AFGELAST. OM ONGEVEER VIER UUR WAREN DE MEESTE BARAKKEN BRANDSCHOON EN KON HET INRUIMEN BEGINNEN. EEN UUR LATER BEHOORDE DEZE SCHOONMAAK ALWEER TOT HET VERLEDEN. DE SCHADE BLEEF TOT EEN MINIMUM BEPERKT, N.L. ENKELE RUITJES EN EEN BLOEDIG VERWONDE VINGER. BIJ ONZE AVONDWANDELING OVER HET TERREIN ZAGEN WE MEERMALEN PERSONEN ZOEKEN IN KLEEDING EN OP DE BEENEN NAAR ONGENOODE GASTEN, DIE OP HET SPORTTERREIN HOOGSPRINGEN BEOEFENDEN EN ZOO ALS STOW-AWAY POOGDEN HUN BARAK WEER TE BEREIKEN. OF HET LUKKEN ZAL? DAT ZIEN WE MORGENOCHTEND WEL. WEL TE RUSTEN!

APPELS 104356

SPORT

„De bal rolt weer"

Zoo lezen we in ons Vaderland als de zomertijd ten einde loopt en de voetbalwedstrijden om den „Zilveren Bal en Arol-Beker begonnen zijn, waarmede de naderende voetbalcompetitie wordt ingeluid. Ongeveer gelijkertijd beginnen de competities van hockey, korfbal, handbal enz. Dan trekken weer duizenden sportliefhebbers naar de sportvelden om hun spelers aan te moedigen en te genieten van een mooie partij voetbal of anderszins. Zoo is het niet minder hier in ons kamp 369. Ook hier rolt de bal, nadat de sneeuw voorgoed van onze appèlplaats is verdwenen. Wat te voorschijn kwam was weliswaar geen mooi groen „gras-tapijtje" en de afmeting was onvoldoende voor een speelveld, doch de Hollander zou geen Hollander zijn als hij niet dadelijk voor zichzelf de mogelijkheden overwoog om sport te gaan beoefenen. Het was even voor Paschen. Dat de voetbalsport nog steeds den grootsten aanhang heeft, bleek ook hier. Onmiddellijk werd alles in het werk gesteld om een voetbaltournooi te organiseeren. Het veld werd hier en daar wat verbeterd. Er werden goal-palen geplaatst, „chloor"-lijnen geplaatst enz. enz. en inderdaad het ging! De Paaschdagen stonden in het teeken van de voetbalsport. De belangstelling was zeer groot, zoowel van de zijde van de spelers als van het publiek. Met deze voetbalwedstrijden konden we helaas niet doorgaan, omdat wij niet in het bezit zijn van voetbalschoenen, het meest noodzakelijke, en het niet doenlijk is eigen schoeisel daarvoor te gebruiken. De inmiddels gekozen sportcommissie had dus tot taak een anderen tak van sport onder het oog te zien en heeft daarvoor gekozen het handbal. Deze sport zou niet voor onoverkomelijke moeilijkheden komen te staan, hoewel de afmeting van het terrein en het vraagstuk van den bal, die evenals een krijgsgevangene veel te lijden heeft van „prikkeldraad-koorts" aanwezig bleven. Bovendien het spelersmateriaal. Enkelen hadden wel eens gehandbald, maar het gros wist er betrekkelijk weinig vanaf. Wij begonnen dus met „oriënteerings"-wedstrijden, waarbij we veel voetballers zagen, maar tevens bemerkten we tot onze voldoening, dat onder de niet voetballers ook veel belangstelling voor dit spel bestond en elkeen zich beijverde om een zoo goed mogelijk spel te leveren. Bij die wedstrijden moest natuurlijk behoorlijk „geschaafd" worden. De spelregels moesten den spelers natuurlijk uitgelegd worden en daarna het veldspel. Dit alles is niet zoo eenvoudig als een Buitenstaander zou denken. Om techniek en tactiek van een spel onder de knie te krijgen, daarvoor komt wel iets kijken en dat is geen kwestie van dagen. We zagen vooral in het begin nog niet bepaald handbal en nogal veel ruw spel, wat ook meestal te wijten is aan onkunde, het niet goed op de hoogte zijn met de spelregels. Toch hebben wij vertrouwen dat dit in de toekomst, gezien den ijver van de spelers tot verbetering van het spelpeil, zal verdwijnen. Hieraan kan ook het publiek veel af en toe doen. Gelukkig kunnen we constateeren, dat zij die langs de lijn het spel volgen meer en meer gaan inzien wat eigenlijk aanmoedigen is, en dat dit heel wat anders is, als wat de spelers in het begin te hooren kregen. Nadat de verschillende barakken onderling tegen elkaar gespeeld hadden, gingen er weldra stemmen op voor een competitie. Met deze competitie, die onmiddellijk allen steun had van de sportcommissie, zijn we op het oogenblik al ruim over de helft heen en wij kunnen met voldoening daarop terug zien. Er wordt aan deze competitie per barak met 2 elftallen deelgenomen en wel met een A en een B elftal met uitzondering van barak 16, die met één elftal deelneemt. Deze barak, die dit elftal in de B klasse heeft laten spelen, telt ook langzamerhand meerdere belangstellenden om te spelen. Misschien komen we nog zoover dat ook 16 in een evt. volgende competitie met twee elftallen verschijnt. We zijn benieuwd... ! Zij staan momenteel als 2e met 3 punten achterstand op № 1, maar er kan nog van alles gebeuren. In ieder geval lijkt het erop dat dit enthousiaste elftal van Stam op zijn minst met een behoorlijke plaats op de ranglijst zal eindigen. De andere elftallen in deze Afdeeling zijn ook nog steeds bezig hun spelersmateriaal te verbeteren, zoodat het publiek, dat nu al reeds even veel kan genieten van een B wedstrijd als van een A wedstrijd, nog veel spannende en interessante wedstrijden zal kunnen zien. De A wedstrijden die ± 3 maal per week 's avonds worden gehouden hebben ook veel goeds te zien gegeven. De spanning in deze afdeeling om de bovenste plaats is geweldig groot. Zooals de ranglijst, die hieronder volgt, aangeeft verschillen de pretendenten voor het kampioenschap niet veel. Het spijt ons voor barak 11, dat deze symphatieke ploeg in het vervolg zonder haar besten speler die een knieblessure heeft, zal moeten uitkomen. Het zal ongetwijfeld een „harde dobber" voor haar worden tegen de uitstekende ploegen van 13, 17 en 12, om zich te handhaven. Deze laatste drie barakken hebben nog heel wat voor elkaar in petto en zijn niet van plan één wedstrijd cadeau te geven. De twee elftallen die nog resten in deze afdeeling t.w. 10 en 14 brengen het er minder goed af, vooral de eerste, die met 1 punt over de lijn van de eerste helft ging. Toch speelt dit elftal altijd een aardigen wedstrijd, doch bepaald sterk is het nog niet. Verlies den moed echter niet 10 en tracht nog een zoo goed mogelijke plaats op de ranglijst te verkrijgen. Het kan! Zoo is het ook met 14. Zij heeft een heel goed elftal, maar zij missen een goeden keeper. Dit vraagstuk opgelost en 14 wordt een geduchte tegenstander. Zoo is de spanning, die er in iedere competitie zit, ook hier nog onverflauwd aanwezig. Tijdens de afgeloopen Pinksterdagen heeft het competitie-rad een dag stilgestaan voor een wedstrijd van 2 elftallen gekozen uit het heele kamp op den 1sten Pinksterdag. Ondanks het feit dat er vele invallers waren is deze wedstrijd een groote voldoening geweest voor spelers en publiek. Het was een aangename afwisseling waarbij getracht werd een zoo goed mogelijk handbalspel te vertoonen. En dit is geslaagd! Zoo zijn we onmiddellijk uit onzen winterslaap op volle toeren gaan draaien en een woord van dank aan de spelers voor het gebodene en het publiek voor haar belangstelling is zeker op zijn plaats. Daarbij niet te vergeten ook de scheidsrechters. Voor deze competitie, waarbij wij over meerdere arbiters moesten kunnen beschikken hebben zich verschillenden spontaan opgegeven om te trachten dit „beroep" zoo goed mogelijk in het belang van spelers en spel uit te oefenen. In deze eerste helft hebben deze beginnelingen geen enkelen steun van het publiek en sommige spelers ondervonden. Wij vertrouwen dat het publiek op dit punt in het vervolg ook minder zal reageeren. Wij hebben nog enkele scheidsrechters noodig. Wij kunnen aannemen dat zij, die zooveel „goede" opmerkingen weten te lanceeren tijdens de wedstrijden, in staat zullen zijn een „betere" partij te fluiten. Wacht U niet langer, maar geeft U op! Intusschen draaien we door. Ik wensch de elftallen veel succes toe en hoop dat het best spelende elftal bovenaan mag eindigen. Good luck boys!

J. Slootweg
96763

HANDBAL-COMPETITIE

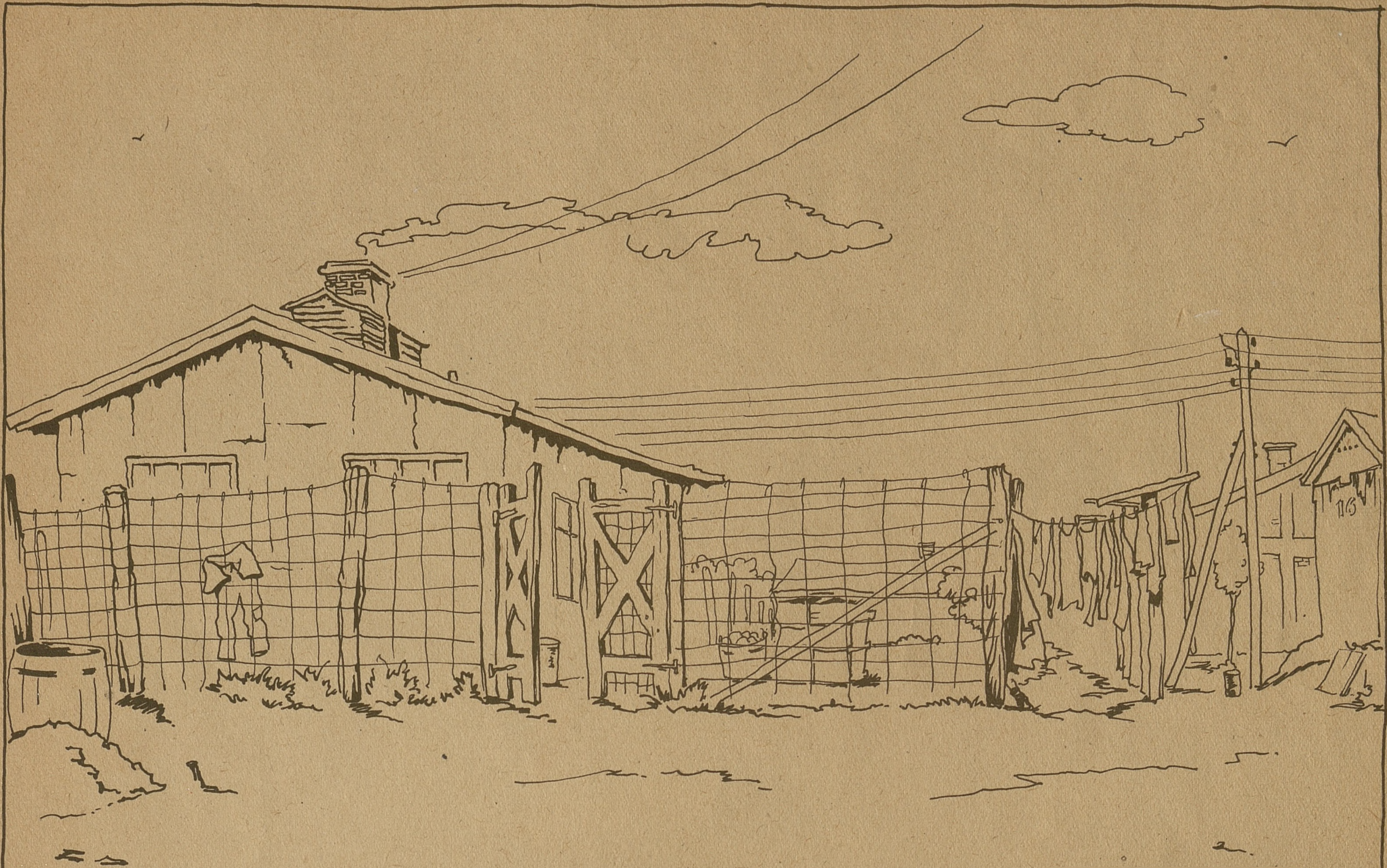
STAND OP 17-6-'44

A

BARAK	GESP.	GEW.	VERL.	GEL.	V.	T	PNT
12	7	5	1	1	30	15	11
11	7	4	2	1	26	23	9
17	6	3	2	1	20	15	7
13	6	3	3	-	26	12	6
14	7	3	4	-	28	32	6
10	7	-	6	1	14	47	1

B

BARAK	GESP.	GEW.	VERL.	GEL.	V.	T.	PNT
10	9	6	1	2	30	9	14
16	9	6	3	-	21	15	12
14	9	4	4	1	22	16	9
12	9	[illegible]	3	3	20	22	9
13	9	[illegible]	5	1	17	33	7
17	8	[illegible]	4	2	24	25	6
11	9	[illegible]	6	1	14	28	5

ONZE KOMBUIS

TOONEEL

Wanneer je als niet-ingewijde voor den eersten keer een kijkje gaat nemen achter de coulissen, dan vraag je je af waar je eigenlijk bent terecht gekomen. Temidden van een wirwar van geluiden veroorzaakt door hamer, zaag en aanverwante artikelen, vang je brokstukken op van een dialoog, gepleegd door enkele ijverig repeteerende artisten, brokstukken die je met geen mogelijkheid aan elkaar kunt lasschen en bij dit alles vraag je jezelf af hoe daar in 's hemelsnaam een behoorlijk tooneelstuk uit te voorschijn moet komen. Ik zei: je komt als niet-ingewijde voor de eerste maal. Want als je later nog eens komt en je hebt het geluk den regisseur tegen het lijf te loopen en het nog grooter geluk dat hij toevallig even tijd voor je heeft, wat niet vaak voorkomt, dan helpt die je al gauw een eind op weg. Hij vertelt je van timmerlieden die coulissen maken, van behangers die stoffeeren, van monteurs die met electrische leidingen manoeuvreeren en dan is plotseling al dat gehamer en gezaag geen heksenketel meer, maar begint het iets op muziek te lijken, zij het dan ook hypermoderne. En als de regisseur dan bovendien ook nog zoo zeer beminnelijk is je toe te staan een repetitie bij te wonen dan begin je het verband te zien tusschen de half-affe coulissen en sluitstukken en de handelingen die in die omlijsting verricht moeten worden, dan worden de brokstukken aaneengeregen tot een hebbelijken dialoog dat de handelingen onderstreept of omgekeerd. En dan ga je naar huis terwijl je je afvraagt hoe of het komt dat er nog zoo weinig menschen naar een behoorlijk tooneelstuk gaan kijken. Zoo gaat het in het gewone leven, en zoo gaat het ook hier in Kobiersijn.

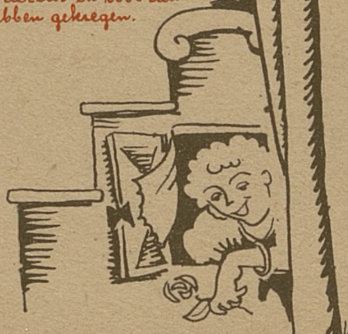
Als de zaal vol is, het belletje klinkt en het doek opengaat, dan kijken we vol bewondering naar wat daar op het tooneel getooverd wordt. Ik gebruik expres het woord tooveren, want wat hier op dit gebied gepresteerd wordt, heeft veel van tooveren weg. De decors? We weten allemaal wel hoe die voor elkaar komen. Een plankje hier, een kartonnetje daar, een ouwe strooizak en een beetje pap, dan komen de technische illusionisten van de Tooneelclub 369 en op den vastgestelden dag staat er een decor als dat van „Als ik wilde" dat terecht menig open doekje gehad heeft. Dacht U er al eens over na, hoe dat eigenlijk mogelijk is? Het is zoo gemakkelijk een goedgeslaagde tooneeluitvoering zonder meer als amusement te accepteeren en nog gemakkelijker is het om na afloop even rond te bazuinen wat er fout aan was. Moeilijker wordt het als je probeert of je niet het een en ander kunt doen om het geheel op een hooger plan te brengen. Want dan bemerk je dat het woord tooveren in werkelijkheid beteekent een ononderbroken strijd tegen de meest onverwachte moeilijkheden, dat dat ééne plankje, dat ééne kartonnetje, die ééne strooizak o zoo moeilijk zijn los te branden uit den vaak toch overvloedigen voorraad. Dan bemerk je ook dat de grootste moeilijkheden vaak veroorzaakt worden door hen, die, na een uitvoering waarvan ze heusch wel genoten hebben, niets beters weten te doen dan hun critischen geest den vrijen loop te laten. En dat er desondanks toch nog menschen te vinden zijn die dóórgaan met bouwen, dóórgaan met sjouwen en ploeteren, dóórgaan met tooveren, kijk dat bewijst dat die lui den waren tooneelgeest te pakken hebben, ook al zetten ze vaak geen voet op de planken.

Met de spelers is het al niet anders. De tooneelspeelkunst is op zichzelf al iets, wat niet een ieder gegeven is. Het is het uitbeelden van het karakter van iemand die je zelf niet bent, in wiens huid je moet kruipen om hem behoorlijk te kunnen weergeven. Dus niet louter maar het opdienen van min of meer samenhangende zinnetjes, waarvan het publiek de humor of den ernst maar voor lief moet nemen. Integendeel: het tooneelspelen eischt van den acteur een diepgaande studie van de uit te beelden figuur, zonder welke hij er nooit in zal slagen een psychologisch aannemelijke vertolking te geven. En nu stelt de krijgsgevangenschap ons bovendien nog voor de moeilijkheid der travesti.

Als man een man uitbeelden valt al niet mee. Als man een vrouw uitbeelden levert zulke bezwaren op, dat slechts enkelen er in slagen ze op te lossen. Technische bezwaren als pruik en kleeding daargelaten, is daar als eerste moeilijkheid het gelaat, dan de bouw van het lichaam, de wijze van bewegen en tenslotte het vorm geven aan het karakter, een geestesgesteldheid die zoo weinig met de onze overeenkomt.
Ik weet niet of U, zooals ik, wel eens een fragment van een repetitie in barak 15 hebt bijgewoond, juist toen de regisseur bezig was een „vrouwspersoon" bij te schaven. Zoo ja dan weet ik zeker dat U en voor den acteur en voor den regisseur respect zult hebben gekregen.

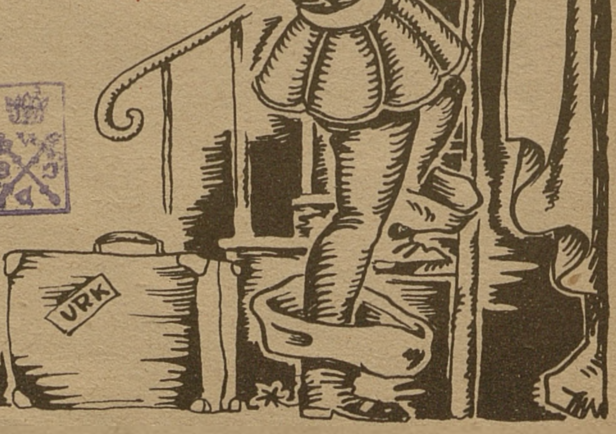
Als ik denk aan de Thérèse uit „de Paketboot De Volharding" en vergelijk die met de Germaine uit „Als ik wilde" dan denk ik ook aan de zware repetities die van Waardhuizen heeft moeten doorworstelen om het zoover te brengen en aan het eindelooze geduld van hem en degene die hem dat alles heeft bijgebracht.

Thans staan er weer twee tooneelstukken op het programma. Als eerste „Z.b.b.h.h." (Zijne bezigheden buitenshuis hebbende) van Archibald Laafs, onder regie van Frans van Haanen, en vervolgens „Van vijf tot zeven" van Mad. Andrée Méry in de vertaling van Dr. Erkelens en onder regie van Frans van Maanen en ondergeteekende. In deze twee stukken zullen vier nieuwe acteurs-actrices hun debuut op de planken van 369 maken, een debuut dat naar wij hopen een éclatant succes zal worden. Vier nieuwelingen die het aandurven een vrouwenrol te spelen of liever, die het aandurven een vrouwenrol te leeren spelen, want daar is de meeste moed voor noodig. Dat eindelooze be- en instudeeren van een rol, dat steeds maar weer herhalen van een bepaald gebaar, dat onafgebroken in toom houden van stem en gelaatsexpressie, die eerste wankele schreden op hooggehakte schoentjes, ook al heb je zoo pas nog een forschen handbalwedstrijd gespeeld, nou eerlijk, dat kun je niet van iedereen verwachten en je moet al vast verankerd zijn in de armen van Thalia en Melpomene, de lieftallige muzen der tooneelspeelkunst, om dat tot een goed en succesvol einde te kunnen brengen.

Dat die menschen er zijn mag voor alle kampbewoners een reden tot dankbaarheid zijn en een aansporing, het de tooneelisten voor zoover het in hun vermogen ligt, zoo gemakkelijk mogelijk te maken. Dan pas kan men ten volle genieten van een tooneelstuk en dan alléén pas heeft men recht tot critiek.

J. J. VAN DER WEGEN
107284

Wij leven in een tijd van geweldige spanning; heel de wereld ziet uit naar het einde van dezen grooten en geweldigen oorlog, die al zooveel leed en ellende gebracht heeft; de eene heeft die ellende van nabij, de andere van verre aan lichaam en ziel ondervonden, doch wij allen hebben of moeten een zekere proef doorstaan. Ook wij hier in gevangenschap zien uit naar den dag, waarop wij weer met onze dierbaren hetzij vrouw, kind of andere familieleden hereenigd zullen worden in ons dierbaar Vaderland, of waar ter wereld onze naaste bloedverwanten zich ook mogen bevinden. Wanneer onze gedachten daarbij bepaald worden, dan gaan deze toch ook nog wel eens een andere richting heen; ik bedoel dit, dat wij niet alleen aan stoffelijke en lichamelijke belangen denken, maar dat wij bovenal bepaald worden bij onze geestelijke waarde. Is dit niet juist een teer punt, want het geestelijke wordt maar al te vaak op den achtergrond gedrongen, deze groote fout wordt meestal door een ieder onzer gemaakt, omdat wij als mensch zijnde de gedachten aan verwanten en kennissen meestal op de eerste plaats zetten, en daardoor vaak de gedachte aan het geestelijke verwaarloozen; zeker onze verwanten baren ons vele zorgen, maar wat zouden wij in dezen benarden tijd beter kunnen doen, dan door ze in gebed allen op te dragen, en toe te vertrouwen aan onzen Hemelsche Vader. Christus geeft ons in Zijn woord die schoone en rijkvolle roepstem: „Komt allen tot mij, die vermoeid en belast zijt", - en Hij verbindt daar aan onmiddellijk de verzekering, „en Ik zal u rust geven". Christus noodigt ons dus uit, om met al onze moeilijkheden tot Hem in ons gebed te naderen, wij mogen en kunnen dus tot hem spreken als met onzen eigen Vader. Hebben wij als kind zijnde niet dikwijls onzen nood geklaagd bij Vader, en met welk een heerlijk resultaat? Dan nam Vader ons immers in bescherming, en loste onze kinderproblemen op. Alzoo zal ook onze Hemelsche Vader doen, als wij in oprechtheid des harten tot Hem gaan, en bidden of Hij ons wil aanzien en hooren, in naam van Zijnen lieven Zoon Jezus Christus. Aan Hem kunnen wij vragen om bevrijd te worden van onze dagelijksche zorgen en moeilijkheden, en of hij ons de kracht wil geven om dezen tijd van scheiding van allen, die ons lief en dierbaar zijn, te dragen. Ook zal geen haar van ons hoofd gekrenkt worden zonder den wil van onzen Hemelsche Vader, is dat niet een troostrijke belofte, dat wij weten dat al onze geliefden en wij in de macht en de hand des Heeren zijn? O, mochten wij allen zoo vast in ons gebed en geloof verzekerd zijn, dan zou de tijd van scheiding, die wij hier in krijgsgevangenschap moeten doorbrengen, heel wat lichter te dragen zijn, dan bij nu velen het geval is. Wie nog niet kan bidden, dat hij het dan spoedig moge leeren, en dat wij dan gezamelijk ook mogen volharden in het gebed tot Hem, die ons alleen de kracht en sterkte kan geven, om staande te blijven en te volharden in het geloof. Het geloof, dat God er is, die over ons en de onzen waakt. Jezus Christus, die voor ons arme zondaren den kruisdood is gestorven, en Zijn bloed voor ons vergoten heeft. Stellen we ons vertrouwen dan op den Heere, zooals de dichter zegt in een zijner gezangen:

Wat de toekomst brengen moge,
mij geleidt des Heeren hand;
moedig sla ik dus de oogen
naar het onbekende land.

Leer mij volgen zonder vragen;
Vader, wat Gij doet is goed!
Leer mij slechts het heden dragen
met een rustig kalmen moed.

J. SINKE
105571

LUISTER EENS UIT DENK EENS NA

Ik was er al op bedacht toen ik wist, dat ik de gelederen van Kobier zijn zou „aandikken" dat de kerkelijke rubriek wel aan mij toevertrouwd zou worden. Journalistieke eigenschappen moet ik nog in mij ontdekken. Als ik U schrijf dan doe ik dat zooals ik ben en zooals ik dat meen. Vandaar dat mijn eerste woord dan ook is: een eerste groet en een eerste gedachte! Vriendelijkheid en vriendschap zijn zeker een deugd, dus gaan we uit van die deugd die we hebben of die we ons probeeren eigen te maken. In de samenleving is het altijd vervelend om eerst naar de menschen te moeten kijken hoe of ze geslapen hebben, met welk been ze opgestaan zijn en hoe verder de barometer staat en of het vur al aangebroken is dat men hun iets zou mogen of kunnen zeggen. Hoeveel deuren of schoenveters zouden geen boekdeelen kunnen vertellen! In den besten zin dien we bij elkander zullen aankweeken groet ik U dan allemaal. Zou dit geen uitgangspunt kunnen worden tot het oprichten van een bond: de bond van kerels met lachende gezichten!? Jullie zijn toch allemaal „min of meer" militairen en dat woord komt van „militare" dat wil zeggen „strijden". Welnu, heel het leven is een strijd. Hebben we nu geen uitwendigen strijd te voeren - alhoewel ons leven hier meer verdiensten heeft dan we denken - dan is er zeker een inwendigen strijd te voeren tegen ons zelf om voor ons eigen eerst volmaakte militairen te worden opdat we „later" volmaakte militairen zouden zijn voor andere uitwendige belangen. Dus mannen: verbeter de wereld en begin met jezelf (de Bond zonder naam). En nu die eerste-gedachte! Denken is een eigenschap eigen aan den mensch en uitsluitend aan den mensch. Dat wil heelemaal niet zeggen dat alle menschen denken. Er zijn zelfs maar weinig menschen die denken of die kunnen denken of die dat denkvermogen gebruiken. „Luister eens uit" hoe weinig vruchtbare gedachten er worden geuit! Hoe oppervlakkig is het denken van de meeste menschen en hoeveel gedachten er alleen geuit worden opgebouwd uit materie, stof. 't Is alles zoo dikwijls zoo laag bij den grond en zoo niets zeggend, zoo leeg, zoo droog als een uitgeknepen citroen. Ons denken moet ons leven vullen. Daarom moeten we ook dieper denken, ons denken brengen en houden op het peil van vermogen zooals het in werkelijkheid is. Eerst denken dan praten wil dan ook zeggen: eerst goed denken om dan goed te kunnen praten. Het eerst praten en dan denken heeft al wat ongelukken gebracht! Daarom, mannen, vroolijke strijders, denkt na om door Uw goede gedachten iets te geven van wat er aan echts leeft in U. De wereld heeft realiteiten noodig en niet dat vele onwerkelijke, dat onoprechte, dat oppervlakkige ondoordachte. Ons wereldje is op 't oogenblik klein maar kan groot zijn door een zonnige vriendschap en een vriendelijke zon, door een dieper denken en doordachte diepte. Dat bedoel ik met te schrijven „Luister eens uit - denk eens na".

Aalmoezenier J. de Boer
271175

KOOKRUBRIEK

VOOR DE KOFFIE
LIMBURGSCHE VLA'S (VLAAI)

Een ronde blikken of ijzeren vorm wordt gefonceerd (bekleed) met een rolbaar deeg, t.w. 200 gram bloem wordt vermengd met 4 lepels boter, 3 lepels suiker, 2 lepels melkpoeder, water en gekneed tot een stijf en rolbaar deeg. Dit met flesch op bebloemde plank uit rollen tot schriftdikte. Den vorm boteren, als boven bekleeden, met mes gaatjes in deeg prikken en daarna gaar bakken. Met gekookte pruimen, appeltjes of rozijnen, of alle drie door elkaar zwaar gebonden saus maken en daarmee het gebak vullen. Een afwijkende methode is, na het deeg in den vorm gefonceerd te hebben, een weinig custardvla er in strijken, daarna fel bakken.

Daarna afwerken als hierboven vermeld.

KOBIERZIJN-OF KAMPKOEK

Zooals het in het normale leven gewoonte is, bij koffie of thee iets te presenteeren, zoo kunnen wij hier bovenstaande delicatesse aanbevelen. Ingrediënten; (voor 4 pers.)

150 gr. tarwe bloem of zelfrijzend bakmeel, 2 lepels boter, 2 lepels suiker, 3 lepels rozijnen (pruimen of appelen) wat kaneel, zout (1 theelepel), 2 lepels melkpoeder. Boter wordt iets verwarmd, en zalvig geroerd, daarna suiker en melkpoeder toevoegen - ½ mokje water - indien tarwebloem ½ theelepel zuiveringszout met de eventueele kaneel en het zout. Is dit goed door elkaar, dan rozijnen enz. en ten slotte de bloem. Vorm met boter invetten. Matig vuur bakken Des gewenscht, kan de koek of cake na het koud worden, gevuld worden met jam of marmelade.

BAMI (IM.)

Ruim water met iets zout aan de kook brengen, daarna er gebroken macaroni in doen. Twintig minuten koken. De macaroni afgieten, en met koud water naspoelen en weer afgieten. (droog houden). Daarna gesneden uien in boter of vet met sambal fruiten, vervolgens vleesch er aan toevoegen, iets paprika, dan de macaroni er bij doen, en het geheel goed verwarmen. Men kan er ook gedroogde uien voor gebruiken, mits men deze van te voren laat zwellen in een weinig vocht. Een smakelijk gerecht.

Indien U in het bezit is van oude kaas combineert dit eveneens uitstekend.

OMMELETTEN

Een ei wordt goed geklutst, met ½ theelepel suiker. Boter of vet in de koekepan, het ei daarin. Als het gaat stollen even keeren, daarna jam er tusschen en dubbel slaan. Dit is een zoete ommelette. Een hartige als volgt. Het ei wordt met een snuifje zout, iets gehakt selderij of lof van uien goed luchtig geklopt. Behandeling als voren. Een vulling b.v. dobbelsteentjes Mor of ander vleesch, met stijve gebonden saus. Ook kan men de dobbelsteentjes vleesch door het geklutste ei verwerken en dan bakken. Dit laatste is wel de eenvoudigste manier voor den amateur-kok.

PRUIMEN EN APPELEN

Wat de behandeling van bovenstaande gerechten betreft, deze is geheel het zelfde. Het verdient aanbeveling de vruchten een nacht van te voren in water te zetten. Men moet rekening houden met zwellen, dus ongeveer de pan voor de helft vullen (water inbegrepen). Alvorens men ze op 't vuur zet, iets suiker en kaneel er aan toevoegen. Gaar zijnde, binden met aangemaakte maizena-aard-meel of vla poeder.

Jean Mayrijn 97539.

Van Snooplikken en nog iets

Barak 11 is een rustige barak, waar Zee- en Landmacht broederlijk bijeen leven. Trots deze verbroedering komt het toch wel eens voor dat er strijd ontbrandt, iets dat wel zal blijven voortduren, zoolang deze wereld door menschen bewoond wordt. De strijd welke barak 11 weer heeft mogen beleven, vond zijn oorzaak niet in onverdraagzaamheid, maar in het zeer vredige snoepen. Onze barak heeft het groote voorrecht twee smulpapen van internationaal formaat te herbergen, die zoo bij tusschenpoozen hun snoeplust volop kunnen botvieren. De een vertegenwoordigt de Zee-, de ander de Landmacht.

Snoeper No 1 heeft tot zijn voordeel de bekwaamheid tot het schroeven aandraaien tot vliegtuigen en bovendien het kunnen ontwerpen van nieuwe werkstukken. Met dit laatste heeft hij de bevolking van 369 reeds gediend, want aan zijn genie heeft men een prachtige boulevard naar den knobbel te danken. (Namen noemen we niet.) Zijn snoeplust bevredigt hij gaarne met gecondenseerde melk en men moet zich dan ook niet verwonderen als men hem midden in den nacht ziet of hoort oprijzen uit den slaap om zich met een lepel van dat kostelijke witte spul te goed te doen.

Snoeper No 2 is bescheidener van aard en bikte in 10 minuten een volle doos Nestrovit leeg. Men hoort hem weinig, maar ziet hem dikwijls een duik nemen in zijn overvolle koffers voor een zuurtje, een koekje, een lepel „dikke" melk of wat anders. Hij kan dat ook gerust doen, want hij is mede-vennoot van een garen-en-band-onderneming (We weten allen wel dat er geen kaantje is of er braadt vet uit en dat de ruilhandel, stammend uit den Batavieren-tijd weer in zwang gekomen is). Nu de oorzaak van den strijd! Snoeper No 1 kon zich verheugen in het bezit van een bus met bruinen, kleverigen en tevens zoeten inhoud. Met begeerige blikken werd daar door Snoeper No 2 steeds naar gekeken. Doch: toen de Zeemacht-snoeper den Landmacht-snoeper een weinig van dit kostelijke „vocht" aanbood, wees hij dit af. Hiermede was de oorlog verklaart. Onder leiding van Snoeper No 1 werd No 2 op tafel gelegd (door de Zeemacht) en werd de bus met kostelijke kleverige substantie in het keelgat van den landmacht-snoeper leeggegoten. Bij dezen strijd werden ook onschuldige gelaatsdeelen, zooals neus en oogen, ja zelfs de mooie haardos getroffen en dus bij gevolg had No 2 na afloop van de eerste phase van den strijd een uiterlijk, waar Buziau een fortuin voor over zou hebben gehad. De tweede phase van den strijd verliep in het voordeel van den Landmachtsnoeper, die wat je noemt een totale overwinning behaalde, immers na met zijn gehavend gelaat een aanval op de Zeemacht te hebben ondernomen neemt deze overhaast de vlucht, waarbij tafels, banken, ja zelfs de kachel van standplaats veranderden. Toch is voor de nederlaag der Zeemacht wel een verontschuldiging te vinden. Snoeper No 2 viel met brieschend geluid aan, waarbij de kleverige spatten vermengd werden met druppels vocht, die doorgaans in een zakdoek plegen terecht te komen. Natuurlijk had de Zeemacht op een dergelijk bruut oorlogsmiddel niet gerekend en bezat zij daartegen geen verdedigings-wapenen. De vredes-voorwaarden werden dan ook spoedig aanvaard, waardoor de rust in barak 11 weer voor onbepaalden tijd wederkeerde.

J. van Rooijen 105361.

Smakelijk eten

De Opper pruimd' en mikt' aldoor
Zijn pruimpjes in een kwispeldoor
Die vroeger was conservenblik.

Veelzijdig was die kwispeldoor
Want even later kookten smoor
Erin de boontjes van vriend Wouters.

Die zonder erg, zooals hij is,
Heel argeloos en bij vergis
Dit blikje voor het zijne hield.

Dus at vriend Wouters op zijn flat
Zijn boonen vet van 't pruimennat
Zonder het euvel te bemerken.

't Was bruin met bruin, dus at hij door.....
Daarna kreeg d'Opper-z'n-kwispeldoor
Weer versche pruimpjes te verwerken!

G. R. Hendriks 108262.

HOOFDR. C.E. DE JONGH. TEEKENINGEN P. JANSEN.
RED. H. MARTIJN. LETTERS P.V. ROEMBURG EN J. SONDERMEIJER